ANKARA 15. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ'NE

DOSYA NO : 2025/692 E.
DAVACI : Yaşar GÜLER (T.C. Millî Savunma Bakanı)
VEKİLİ : Av. Alaaddin VAROL

DAVALI : Ömer Faruk GERGERLİOĞLU (Kocaeli Milletvekili)

KONU : Davalının 02.02.2026 tarihli cevap dilekçesine karşı cevaba cevaplarımızın sunulmasından ibarettir.

AÇIKLAMALAR

Yukarıda esası bildirilen dosyada cevap dilekçesi tarafımıza 03/02/2026 tarihinde e-tebliğ edilmiş olup süresi içinde cevaba cevaplarımızı sunuyoruz. Şöyle ki;

Davalının savunması; dava dilekçemizde ortaya koyduğumuz hukuki sorunu (kişilik haklarına saldırı) bertaraf edecek nitelikte değildir. Çünkü davalının sözleri, salt bir "yargı kararı eleştirisi" ya da "tartışmalı konuda yorum" olmayıp; müvekkile yönelmiş, kişiyi doğrudan hedef alan, kamuoyu önünde itibarsızlaştırmaya elverişli, "yalan söyledi / gerçeği sakladı / çelişki içinde" ifadeleriyle kurgulanmış somut isnatlar içermektedir. Davamızın temelini oluşturan; davalının TBMM kürsüsünden yaptığı konuşmanın dış dünyada doğurduğu etki, müvekkile yöneliş derecesi ve kişilik haklarına müdahalenin ağırlığıdır.

1- DAVALININ "BEN SADECE GERÇEĞİ AKTARDIM" SAVUNMASINA CEVAPLARIMIZ

A. Davalının beyanları "salt çıkarım/yorum" değil; müvekkili hedef alan somut olgu isnadı ve itibar zedeleme kurgusudur.

Davalı cevap dilekçesinde, sözlerinin "kamuoyunu bilgilendirme" kapsamında olduğunu iddia etmişse de; TBMM kürsüsünden yapılan bir konuşmada dahi, kişiyi hedef alan ifadelerin "kamu yararı" kılıfı ile sınırsız şekilde kullanılabilmesi mümkün değildir.

Davalının konuşmalarında; müvekkile yönelik olarak "dün bize yalan attı / bir hukuk devletinde bakan halka yalan atarsa istifa etmelidir" minvalindeki söylem, salt bir kanaat açıklaması olmayıp, müvekkilnın kişiliğine ve itibarına yönelen ağır bir isnat niteliği taşımaktadır. Bu söylemin kamuoyundaki etkisi; müvekkilin görev ve temsili konumu nedeniyle daha da yüksek olup, kişilik haklarına saldırının ağırlığını artırmaktadır.

Davalı, olay anlatımını seçmeci şekilde kurgulayarak, müvekkilin 15 Temmuz gibi toplumsal travmanın merkezindeki bir vakıada "gerçeği saklayan/çarpıtan kişi" olduğu izlenimini yaratmaktadır. Bu, demokratik toplumda korunması gereken ifade özgürlüğünün çekirdeği değil; kişiyi hedef alan ve itibarsızlaştırmaya elverişli bir söylemdir.

Müvekkilin şeref ve itibarının korunmasını isteme hakkı davalının ifade özgürlüğünden daha üstün bir hak olduğu ve kişilik hakkının saldırıya uğradığı açıktır. Nitekim yasama sorumsuzluğunu ile ifade özgürlüğüne getirilen bu sınırlama, ölçülü ve orantılı olduğu gibi demokratik toplum düzeninin gereklerine de uygun düşmektedir.**(Yargıtay 4.Dairesinin E.2021/1018, K.2024/660)**

B. "Hakaret/argo yok" savunması, kişilik hakkına saldırının yokluğu anlamına gelmez

Davalı; "küfür yok, hakaret yok" diyerek sorumluluk doğmayacağını ileri sürmektedir. Oysa kişilik haklarına saldırı yalnızca küfür/hakaret ile gerçekleşmez. Somut olgu isnadı, kişinin toplum

nezdindeki güvenilirliğini sarsmaya yönelik ithamlar ve "yalan söyledi" gibi şeref ve saygınlığa ağır müdahale teşkil eden ifadeler de kişilik hakkı ihlali oluşturabilir.

Bu nedenle davalının "argo yok" savunması, davanın esasını bertaraf etmez; yalnızca saldırının biçimine ilişkin bir iddiadır. Saldırının mahiyeti ve etkisi birlikte değerlendirilmelidir.

2- "KURTARMA" TARTIŞMASI BAKIMINDAN: DAVALININ SÖYLEMİ, TARTIŞMAYI AŞIP MÜVEKKİLE "YALAN" İSNADINA DÖNÜŞMÜŞTÜR

A. Davalının iddiası yalnızca "Akın Öztürk kelepçeyi kesti" iddiası değildir; müvekkile "yalan" isnadı vardır

Davalı cevap dilekçesi boyunca tartışmayı, "Akın Öztürk kurtardı mı?" eksenine indirgemektedir. Oysa davanın temel sorunu; davalının bu tartışmayı TBMM kürsüsünde kullanarak müvekkilyı kamuoyuna "yalan söyleyen, çelişkili beyan veren, gerçeği saklayan" bir kamu görevlisi olarak sunmasıdır.

Davalı; "yalan çıkarsa istifa eder misin" gibi meydan okumaları TBMM kürsüsünden aktarmakta; bu söylemle müvekkil üzerinde baskı kurmakta ve kamuoyuna bir "yalan-iftira" ikilemi sunmaktadır. Bu, eleştiri sınırlarını aşan bir hedef göstermedir.

B. Müvekkilin 17.07.2016 tarihli beyanı bağlamından kopartılmakta; davalı kendi siyasal anlatısına göre "kesin hüküm" kurmaktadır

Davalı, müvekkilin 17.07.2016 tarihli ifadesindeki bazı bölümleri alarak "kurtarma kesin" sonucuna varmakta ve bunu TBMM'de "ispat" gibi sunmaktadır. Oysa ceza soruşturması/kovuşturması bağlamındaki beyanlar, olayın kaotik koşulları, farklı kişilerin rol ve katkılarının ayrıştırılması, "kurtarma" kavramının hukuki ve fiili anlamı tartışmalıdır.

En önemlisi: "Akın Öztürk'ün kelepçeyi kesmiş olması" iddiası ile "müvekkilin halka yalan söylediği" iddiası aynı şey değildir. Davalı bu ikisini aynılaştırarak kişilik hakkına saldırı üretmektedir.

C. Davalının iddiasının doğruluğu tartışmalı iken, TBMM kürsüsünden "kesin doğru" gibi sunulması hukuka aykırılığı ağırlaştırır

1. Davalı; Akın Öztürk'ün savunmasını ve üçüncü kişilerin beyanlarını tek doğru kabul ederek, müvekkili kamuoyu önünde mahkûm etmektedir. Oysa söz konusu anlatımların her biri; ilgili kişilerin konumları, amaçları, yargılama stratejileri ve subjektif değerlendirmeleri dikkate alınarak ihtiyatla ele alınmalıdır.

1. Davalının yaptığı; "tartışmalı vakıayı tartışmak" değil, "tartışmalı vakıayı araç yapıp müvekkili hedef almak"tır.

3- DAVALININ "BM KARARI / MAHKÛMİYET ELEŞTİRİSİ" SAVUNMASINA CEVAPLARIMIZ

Davalı, BM Keyfi Tutuklamalar Çalışma Grubu kararlarına atıfla; Türk yargı kararlarının eleştirilebileceğini ileri sürmektedir. Mahkeme kararlarının eleştirilebilmesi ilkesi genel olarak mümkündür; ancak somut olayda tartışılan, bir yargı kararının akademik/siyasi eleştirisi değil; müvekkilnın kişiliğine yönelmiş, "yalan söyledi/istifa etmeli" düzeyine varan ithamlardır.

Davalının "BM kararı" anlatımı; müvekkile yönelen kişiselleştirilmiş saldırıyı meşrulaştırmaz. Davalı, uluslararası raporları gerekçe göstererek müvekkilin şeref ve saygınlığına ağır müdahalede

bulunamaz.

Kaldı ki davalı, bu tartışmayı müvekkilnın şahsına yöneltip kamuoyunda güven erozyonu yaratacak şekilde kurgulamıştır. Bu yönüyle "kamu yararı" savunması ile "ölçülülük" arasındaki denge bozulmuştur.

4- DAVALININ "SUÇU VE SUÇLUYU ÖVME / İFTİRA" KONUSUNDAKİ SAVUNMALARINA CEVAPLARIMIZ

A. Dava dilekçemizdeki nitelendirmeler bir ceza mahkûmiyeti talebi değil; fiilin hukuki mahiyetine işaret eden açıklamalardır

Davalı, "TCK 215 / TCK 267 unsurları yok" şeklinde ceza hukuku tartışması yürütmektedir. Oysa işbu dava, bir ceza yargılaması değil; kişilik haklarına saldırı nedeniyle manevi tazminat davasıdır.

Dava dilekçemizde yer alan değerlendirmeler; davalının söyleminin ağırlığını ve toplumsal etkisini açıklamak, mahkemenin takdir edeceği manevi tazminatın caydırıcılık/denge işlevini ortaya koymak amacıyla yapılmıştır.

Ayrıca davalının TBMM kürsüsünde, kesinleşmiş mahkûmiyet kararları bulunan bir kişi hakkında "mağdur/masum" kurgusunu, müvekkile saldırının aracı haline getirmesi; kişilik hakkına saldırının bağlamını ağırlaştırmaktadır. Mahkeme, bu bağlamı tazminat takdirinde göz önüne almalıdır.

B. Davalının "ben suç övmedim, suç işlemediğini söylüyorum" savunması; söylemin hedefe yönelişini (müvekkilya saldırıyı) ortadan kaldırmaz

Davalı, "ben darbe suçlarını övmedim" dese de; TBMM kürsüsündeki söylem, müvekkili hedef alarak "yalan söyleyen bakan" ithamı üretmektedir. Bu ithamın, davalı açısından hukuki sorumluluk doğurmaması mümkün değildir.

5- DAVALININ CEVAP DİLEKÇESİNDEKİ BAZI İFADELERİN DAVA DIŞINA TAŞAN NİTELİĞİ

Davalı cevap dilekçesinde; dava dilekçemizdeki bazı anlatımlara "komik", "mantıksız" gibi ifadelerle yaklaşmaktadır. Bu üslup dahi, davalının meseleyi objektif bir bilgi paylaşımı olarak değil; kişiselleştirilmiş bir çatışma ve itibarsızlaştırma alanı olarak gördüğünü ortaya koymaktadır. Dolayısıyla davalı cevap dilekçesiyle müvekkilin kişilik haklarına yönelik bir saldırının doğduğunu mefhumu muhalifinden ispatlamış bulunmaktadır.

Sonuç olarak tüm bu hususlar birlikte değerlendirildiğinde, yasama sorumsuzluğunun, milletvekillerinin şahsi emellerine hizmet eden bir müessese olmaması sebebiyle milletvekillerinin şahsi kin ve haksız fiil niteliğindeki başkalarını rencide eden sözlerine karşı onları manevi tazminat sorumluluğundan kurtaramadığı izahtan varestedir. **(Anayasa Mahkemesi. B. 2015/14800, T.8.1.2020, AYM'nin aynı yöndeki kararı B. 2014/1577, T.25.10.2017)**

Yukarıda izah edilen nedenlerle; davalının, kişilik haklarını zedelemeye matuf hareketlerinin müvekkilin üzerinde manevi üzüntü yaratması nedeniyle 150.000-TL manevi tazminatın haksız fiil tarihi olan 11.12.2025 tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davalıdan tahsil edilerek müvekkile ödenmesine, yargılama giderleri ve vekalet ücretinin davalı tarafa yükletilmesine karar verilmesini arz ve talep ederiz. **20/02/2026**

Davacı Vekili
Av. Alaaddin VAROL